

394. Igaz Isten, ígéretedben

szöveg: Nagy I., Debrecen, 1806
dallam: G. Franc, Strasbourg, 1545 (33. zsoltár)

hm f#m hm C# F# /E hm/D f#m/C# C#-7 f#m
hm A D A f#m hm f#m C# f#m

1. I - gaz Is - ten, í - gé - re - ted - ben Vál - toz - ha - tat - lan va - ló - ság!
A - mit a te szent be - szé - ded - ben Meg - mon - dasz, az mind i - gaz - ság.

A D f#m c#m E7 A hm7 C#4 -3 D
A D A c#m A hm C# f#m hm C# f#m

Köny - nyebb meg - a - vul - ni, Vég - kép - pen el - mül - ni A ter - mé - szet - nek,

E f#m A D f#m hm em F#7 hm
hm D A f#m D hm E F#4-3 hm

Mint sem - mi - be men - ni Az i - gaz, is - te - ni, Szent í - gé - ret - nek.

hm A D A f#m hm f#m C# f#m
2. Megmondottad volt még kezdetben A legelső emberpárnak,
hm A D A f#m hm f#m C# f#m
Hogy ők a szomorú esetben Mindörökké nem maradnak:
A D A c#m A hm C# f#m hm C# f#m
Küldesz vigasztalót, Ő magvukból valót, Ki ere - de - ti,
hm D A f#m D hm E F#4-3 hm
Elvesztett jussukba És boldogságukba Visszahelye - zi.

hm A D A f#m hm f#m C# f#m
3. Lelki örömmel megújulva Imádjuk szent Felsége - det,
hm A D A f#m hm f#m C# f#m
Hogy ismét mireánk fordulva Szemléljük régi kedvedet.
A D A c#m A hm C# f#m hm C# f#m
Megnyitjuk szívünket, Kitarjunk keblünket, Hogy Jézu - sunkat
hm D A f#m D hm E F#4-3 hm
Ekképpen fogadjuk, Híven általadjuk Néki magun - kat.

hm A D A f#m hm f#m C# f#m
 4. Tarts meg bennünket az országban, Melyet ő köztünk ál - lí - tott,
hm A D A f#m hm f#m C# f#m
 Adj részt abban a boldogságban, Melyet a földre ő hozott!
A D A c#m A hm C# f#m hm C# f#m
 Hol az ő széke áll, És ahol reánk vár Mi üdvös - ségünk,
hm D A f#m D hm E F#4-3 hm
 Hol az ő hívei Száma közt mennyei Országlást ér - jünk.

